

Side vare ſtillede til Regjeringen, Landſtthinget og Mindretallet her i Thinget. Naar den høitærede Finantsminister endvidere reifte det Spørgsmaal, om vi her i Landet ſkulde have et regjerende Folkething eller en Regjering og en Rigsdag, ſaa tror jeg nok, at jeg er enig med ham i, at vi ikke ſkulde have et regjerende Folkething, men at vi ſkulde have en Regjering og en Rigsdag, ſaaledes ſom det er beſtemt ved Grundloven; men jeg kan ikke undlade at udtale ved denne Leilighed, at naar man ſaa ofte finder Leilighed til at tale om et regjerende Folkething, ſaa ligger Skylden for en ſtor Del paa Regjeringens Side. Det er ikke ſjældent, at vi ved Behandlingen af mange vigtige Spørgsmaal her i Thinget finde os ſtillede i den Nødvendighed, at vi maa tage Initiativet i en langt ſtørre Udſtrækning, end vi vilde have nødvendig, derſom Regjeringen ſaae ſig i Stand til at tage det paa den Maade, ſom den burde. Det er meget ofte, at vi, naar vi ſidde i Finantsudvalget og behandle vigtige Spørgsmaal, ſom have ſtor Interesſe for Udviklingen omkring i Landet i en eller anden Retning, møde et ſaadant Kjendſkab til Sagen, ſaa vel hos Miniſtrene ſom hos deres Medhjælpere i Miniſterierne, at vi ere nødsagede til at tage Sagen op for at ſaae den fremmet. Derved komme vi let ind paa at tale om et regjerende Folkething; men jeg tror, at der kan gøres en hel Del fra Regjeringens Side for at forhindre, at vi komme i en ſaadan Liſtand, og Forordringen fra Finantsudvalgets Side om at være et Overminiſterium vilde da meget let falde bort af ſig ſelv. Det ærede Medlem for Præſtø Amts 6te Valgkreds (Bojſen), der nyſlig talte, brugte en Uttring, ſom jeg tror, at han ſelv vil antage er noget for ſtærk, idet han ſagde, at Landſtthinget ikke havde Ret til at gjøre Realitetsændringer i Finantsloven. Jeg vilde betragte det ſom fuldt berettiget, om Landſtthinget havde gjort ſaadanne, gjort Forandring med Henſyn til Univerſitetets Stilling, ſaaledes ſom den blev givet ved Afſtemningen, ſamt med Henſyn til Pantferſkabet og forſkjellige andre Bevillinger, ſelv om dette endog havde ført til, at Finantsloven var kommen kommen i Fællesudvalg, og at Kampen var bleven ført der og havde ført til en eller anden Forandring. Det ærede Medlem, ſom jeg nys nævnte, gav endvidere en Udvikling af Parlamentarismen, ſom han opfattede den. Efter den Udvikling, ſom han gav, er jeg ikke langt fra at være enig med ham; men jeg vil gjøre opmærksom paa at Betydningen af Parlamentarismen er bleven udviklet paa, en vidt forſkjellig Maade af andre ærede Medlemmer, ſom høre til ſamme Side i Salen ſom han. Jeg ſkal endnu til Slutningen kun fremkomme med en Udtaleſe, ſom ogſaa falder ſammen med de Uttringer, ſom kom fra det ærede Medlem for Præſtø Amts 1ſte Valgkreds (Scavenius), og det er den, at vi, ſom for Liden høre til Mindretallet her i Thinget, ere, for ſaa vidt ſom vi tilſyneladende have ſtøttet

Regjeringen i en ſtørre Udſtrækning, end vi ellers efter vor Anſkuelse vilde være komne til, blevne drevne til at indtage denne Stilling af den Fremgangsmaade, ſom under ſaa mange Omſtændigheder — og ſaaledes ogſaa iaar — er udviſt fra Flertallets Side. Man kan nok talt om, at Flertallet har været mere maadeholdent iaar end tidligere, og det har det maaske ogſaa, for ſaa vidt ſom det ikke har villet gjentage Experimentet med at negte Finantsloven, ſom det truede med iſſor, og ſom det gjennemførte i Eſteraaret; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at Flertallet har troet ſig beſjætt til at behandle mange ſtore og vigtige Lovforſlag enten ved at ſætte dem i Udvalg og ſaa godt ſom at begrave dem der, eller ogſaa ved at lade dem blive Gjenſtand for en Behandling, hvor igjennem de ikke kunde blive fremmede. Jeg har den Formening, at det er urigtigt at gaa frem paa den Maade, hvorimod jeg tror, at ved ſaadanne ſtore og vigtige Sager, naar vi have en anden Mening end Regjeringen og den anden Del af Lovgivningsmagten, fremme vi den beſt ved at høre den frem, ved aaben og ligefrem Behandling, og at vi ved denne aabne og ligefremme Behandling beſt hævde den Opfattelse, ſom er vor egen; derved komme vi beſt til at give Sandheden Væren og komme beſt til at gjøre det gjældende, ſom er vort Hjertes inderſte Overbeviſning. Den ærede Finantsminister betegtede med nogle Spmandsudtryk den Stilling, hvori vi befandt os. Der var et æret Medlem iſſor (J. A. Hansen), ſom, da Konfliktten ſyntes at naae Hødepunktet, og han vilde betegne, hvad der vilde ſke, ſagde: „Uveiret nærmer ſig?“ Jeg tror denne Betegnelse: „Uveiret nærmer ſig“ — det er jo et Slags poliſtiſt Uveir, vi have befundet os i — er en temmelig korrekt. Jeg vil haabe, at den Tid ikke er ſjern, da Uveiret ſkal drive over, og vi ſkulde komme ind i en noget anden Gænge, end den, hvori vi hidtil ere gaaede.

Formanden: Med Henſyn til en enkelt Uttring af den ærede Taler, ſom berørte Forholdet til det andet Thing, kan jeg ikke undlade, at bemærke, at det ærede Medlem for Præſtø Amts 6te Valgkreds (Bojſen), hvis Uttringer han citerede, juſt ikke benegtede det andet Things Ret til at gjøre Realitetsændringer i Finantsloven. Hvis en ſaadan direkte Benegteſe var fremkommen, vilde jeg ikke have kunnet undlade at udtale mig derimod; men det ærede Medlem ſagde kun, at han mente i det andet Things Beſlutning at ſee en Erkendteſe af, at Landſtthinget ikke havde en ſaadan Ret. Dette er en individuel Opfattelse, hvorom Meningerne kunne dele ſig, men ſom ikke nødvendiggjorde nogen Bemærkning af Formanden.

Ministeren for Kirke- og Underviſningsvæſenet: Saa vidt jeg har bemærket, have nu 3 Medlemmer af Mindretallet i Finants-